

הישיבה השלוש-מאות-ושבעים-ותשע של הכנסת השישית

יום חמישי, ב' אדר תשכ"ט (20 פברואר 1969)
ירושלים, הכנסת, שעה 10.01

א. מסמכים שהונחו על שולחן הכנסת

מוזכיר הכנסת ח. ליאור:

ברשות היושבת-ראש, הנני מתכבד להודיע כי הונח היום על שולחן הכנסת:
לקריאה ראשונה, מטעם הממשלה – חוק קביעת שיפוט בענייני התרת נישואין, תשכ"ט–1969.

היו"ר ר. הקטין:

אני מתכבדת לפתוח את ישיבת הכנסת. ראשונה נשמע הדעה מפי מוזכיר הכנסת על המסמכים שהונחו על שולחן הכנסת.

- ב. החלטות בדבר אישור הוראות: 1. בצו שעת חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 7), תשכ"ט–1968; 2. בצווי תעריף המכס והפטור (תיקון התוספות) (הוראות שעה מס' 87, 97, 98, 100), תשכ"ט–1968; 3. בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 88) (ביטול), תשכ"ט–1968 *

הצו השלישי הוא צו תעריף המכס והפטור (תיקון

התוספת) (הוראת שעה מס' 88) (ביטול), תשכ"ט–1968. הוא כולל תיקון, כתוצאה מקבלת ערעור שהוגש על הפחתת המכס על כלי זכוכית שבמסגרת החשיפה, שהיתה צריכה להיכנס ונכנסה לתקפה ביום 1 בינואר 1969. בהתאם להחלטה זו נדחתה ההפחתה על זכוכית פשוטה, והמכס הוחזר ל-150% (במקום 105%). ועדת הערעורים החליטה לדחות את ההפחתה לתאריך 1 ביולי 1969, וצו בהתאם לכך פורסם בנפרד.

לפי הנתונים, שנמסרו לוועדה במהלך דיוניה על צווים אלה, מסתבר כי מתוך 600 מוצרים, שעליהם חל שלב ג' של החשיפה, הוגשו ערעורים רק לגבי 60 מוצרים, בערך, וכמחצית הערעורים נתקבלו.

הקריטריונים לקבלת ערעור היו בדרך כלל: בעיות דמפניג, יבוא גדול במידה יחסית בתוך המחזור הכללי של המכירות המקומיות, וכך העובדה כי מוטל מכס גבוה על חמרי הגלם לייצור המוצר המקומי – דבר המונע אפשרות של התחרות במחירי היבוא.

מעניין לציין לידעית חברי הכנסת לגבי אחד המוצרים ששיעור הפחתת המכס שלו הוקטן – נעליים – את העובדות הבאות: היבוא בשנת 1967/68 הגיע ל-542,000 דולר – בענף שהמחזור הכולל של הייצור המקומי היה 130 מיליון לירות; בחודשים אפריל–נובמבר 1968 – שמונת החודשים הראשונים של 1968/69 – כבר הגיע היבוא לסך 741,000 דולר, ואפשר איפוא לצפות להכפלתו במשך שנה שלמה.

אני עובר אל הצו הרביעי: צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 97), תשכ"ט–1968. צו זה מתייחס לחשיפת חוטים, בדים ומלבושים העשויים צמר או תחליפיו, לשמיכות ולשטיחים, וזאת לפי העקרונות שקבעה הוועדה הציבורית, שמינה שר

היו"ר ר. הקטין:

אנו עוברים

— החלטות בדבר אישור הוראות בצו שעת חירום ובצווי תעריף המכס והפטור (שורש, הקטין);
— חוק התקציב לשנת 1969/70 (הקטין, שערי) —

הצו השישי והאחרון הוא צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 100), תשכ"ט—1968. צו זה מעלה את המכס על כמה סוגים של מכונות לתעשיית מזון וחלקיהן, שמייצרים אותן בארץ, במסגרת החשיפה ובהתאם להמלצותיה של הוועדה להגנה על תוצרת הארץ.

במקביל להעלאת המכס מגן בוטלה ההגנה האדמיניסטרטיבית, במטרה לשפר ולייעל את התוצרת המקומית.

היו"ר ר. הקטין:

אנו עוברים להצבעה.

הצבעה

ההחלטה בדבר אישור הוראות בצו שעת חירום (שיעור תשלום חובה) (תיקון מס' 7), תשכ"ט—1968, נתקבלה.

ההחלטה בדבר אישור הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 87) (תיקון), תשכ"ט—1968, נתקבלה.

ההחלטה בדבר אישור הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 88) (ביטול), תשכ"ט—1968, נתקבלה.

ההחלטה בדבר אישור הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 97), תשכ"ט—1968, נתקבלה.

ההחלטה בדבר אישור הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 98), תשכ"ט—1968, נתקבלה.
ההחלטה בדבר אישור הוראות בצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 100), תשכ"ט—1968, נתקבלה.

האוצר, המסחר והתעשייה לקביעת מכס בחשיפת ענף הצמר.

כתחליף לצמר נקבעו הטובין המכילים אחוז כלשהו של צמר או שער אחר של בעלי-חיים, וכן הטובין העשויים מסיבים סינתטיים מפוסקים או מסיבים מלאכותיים שארכם עולה על 40 מ"מ.

הצו קובע את שיעורי המכס הבאים: לגבי אריגי צמר ובדים סרוגים ותחליפיהם — 13 לירות למ"ר; לגבי אריגים המשמשים לבטנה — 7 לירות למ"ר; לגבי שטיחים — 70 לירות למ"ר.

ועתה לצו החמישי. סעיפים 2, 3 ו-4 לצו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת) (הוראת שעה מס' 98), תשכ"ט—1968, מתייחסים לטרנגטים שונים לטקסטילים המיובאים בארצות. הנוסח הישן שאמר "...בארצות שמשקלן עולה על 10 ק"ג" גרם לאי-בהירות בסיווג, הואיל ולא צויין במפורש שהכוונה היתה לארצות שמשקל התוכן שלהן אינו עולה על 10 ק"ג. הצו בא להבהיר כוונה זו.

סעיף 5 לצו מתייחס למכונות דפוס בעלות התקני רווח ומערכות סדר שונות, שסווגו לפי פרט עם מכס של 20%, וכן למכונות ללא מערכות הסדר שסווגו לפי פרט עם מכס של 50%.

לפני זמן-מה שונה סיווגן של המכונות בהתאם למינוח אמנת בריסל, ומכונות ללא מערכות הסדר הועברו אוטומטית לסעיף ללא מכס. כעת הן הועברו לסעיף שהמכ

ומשא-ומתן מדיני, אלא גם תפקיד של חסברה. כאן נתגלתה חולשה מדהימה. הסברתנו צריכה להבהיר שלושה דברים: רצוננו בשלום; המצב בשטחים ויחסיו הליברלי לערביי השטחים האלו; הדמות האמיתית של אל-פתח ואירגוני הטרור האחרים.

שיטת ההסברה בחוץ-לארץ צריכה להביא בחשבון לא רק את המסביר, אלא גם למי מופנית ההסברה, ובעיקר כשמדובר בידידים שאינם מזדהים בכל אתנו או עם מעשינו. ההסברה שלנו צריכה ללכת יותר לעומק. אנו נמצאים לעתים במאבק עם דור צעיר שלא ידע את השואה ושיש לו אידיאליזציה של חלשים ובודדים, המרי-מים את דגל המרד נגד המימסד, ומכאן רק צעד להערצת אירגוני הטרור.

אחד הדברים העיקריים שאנו צריכים להקדיש לו תשומת-לב, מאמץ וכשרון - הוא הריסת הדמות של אל-פתח ויותר אירגוני הטרור כמחתרת פטריטית. רומנטית ונועזת של לוחמי שיחור. צריך להסיר את מעטה הגלוריופיקציה העוטה אותם. אין זו תנועה של רויסטאנס, כי האוכלוסיה הערבית אינה משתפת אתם פעולה, כי האובייקטים שלהם הם אזרחיים ולא צבאיים, כי המגמה שלהם אינה שיחור, אלא השמדה. מעשי הפשע והגנגסטרס שלהם בשדות התעופה של רומא, אתונה וצידך מוכיחים שמטרתם להרוג יהודים בכל מקום שזה אפשרי, שאינם יודעים קיום כללים בין-לאומיים ואינם מוכנים לכבד כל כלל, אף אלה שבין מדינות שהן במצב מלחמה. קו אחד גטוי בין התליות בבגדד ונסינות הרצח והרצח ומעשי החבלה במחנה יהודה או באתונה.

ההבעיה קיימת לא רק לגבי שיטת ההסברה, אלא גם לגבי אמצעי ההסברה. גם ההסברה היא נשק. אך אני מציין בצער כי בתקציב משרד החוץ המוגש לנו כעת לאישור, ואשר יש בו הגדלה ניכרת של הוצאות ההסברה, מגיעות הוצאות אלה לערך של מטוס קרב אחד, כחמישה וחצי מיליון לירות, מטוס קרב מסוג מיראז' ולא מסוג פאנטום. אינני חושב שזה יכול להס-פיק, כאשר חזית ההסברה משתרעת על פני 94 או 100 מדינות המקיימות אתנו יחסים דיפלומטיים או שיש לנו קשרים אחרים אתן.

חברי הכנסת, אנו נמצאים בתקופת ביניים. ייתכן שהיא תימשך הרבה יותר זמן ממה שאנו רוצים או מקווים. וכפי שאמר הפנתם הצרפתי: Rien ne dure plus que le provisoire - כלומר, שום דבר לא נמשך כל כך הרבה זמן כמו הזמני. בתקופה זו אין אנו צריכים לנקוט בקו של שב ואל תעשה. בתקופת ביניים זו יש לעשות שלושה דברים עיקריים: (א) התנת-לות בטחונות, כי זה הכרח בטחוני, וגם כדי להראות לערבים שהזמן אינו עומד. (ב) שיתוף פעולה כלכלי בשטחים. קוראים לזה אינטגרציה כלכלית, וא

